

Slægten, at Godset ikke skal tilfalde Staten, saa længe der er successionsberettiget Slægt.

Marott: Lovgivningsmagten har til enhver Tid Ret til at forandre Arvefølgen og Arveretten. Disse Godser hører ind under Grundlovens § 91, ifølge hvilken det ligger i Rigsdagens Magt at lovgive om, hvorledes deres Forhold i Fremtiden skal ordnes.

Justitsministeren (Zahle): Vi kan forandre Arvelovgivningen, men vi kan ikke forandre den paa den Maade, at vi ved en Bestemmelse af en speciel Natur berøver 100 eller hvor mange Slægter det nu er, maaske 150, den samme Ret, som tilkommer andre Statsborgere. Ligesom vi ikke ved en Lovbestemmelse kan fratage det ærede Medlem eller mig eller nogen anden speciel Person det, han ejer, saaledes kan man heller ikke gøre det overfor disse Godsejere. Derimod kan vi træffe almindelige Arvegangsregler, det er noget helt andet, men de maa være fælles for alle Statens Borgere.

Marott: Man kan gennemføre en Særbeskatning, saaledes som man gør det her. Man kan gennemføre Særbestemmelser i andre Forhold, ogsaa med Hensyn til Arveretten, og man kan gaa hen og tage 20—25 pCt. af Værdien af Godserne. Saa kan man ogsaa gennemføre det, som er foreslaaet i det af os forelagte Lovfor-slag.

Justitsministeren (Zahle): Ja, for det første ved enhver, at Bunkebeviset ikke gælder: kan jeg gøre det, kan jeg ogsaa gøre det; kan Hestene trække det Læs, kan de ogsaa trække det Læs mere. Enhver ved, at der er et Sted, hvor det hører op. (*Marott:* Men hvem bestemmer det?) Det bestemmes i Øjeblikket ved Lovgivningsmagtens Skøn over, hvad der er ret og billigt, og ved, hvad Domstolene i den Henseende vil opretholde. Domstolene har jo ogsaa et Ord at sige i denne Forbindelse, og hvis man vilde vedtage en Lovbestemmelse om, at man fratog de Lensbesiddere, paa hvis Len der hviler Hjemfaldsret eller, rettere sagt, deres Arvinger alt, hvad de ejede, ved den nuværende Besidders Død, vilde det være en Bestemmelse, som ikke vilde kunne opretholdes ved Domstolene.

Marott: Jeg fastslaar, at Lovgivningsmagten afgør dette Spørgsmaal, og om et Øjeblik vil altsaa Lovgivningsmagten afgøre Sagen, saaledes at der paa dette Omraade ikke er mere at udrette for os paa Grundlag af Grundlovens § 91. Nej, det er Domstolene, der afgør Spørgsmaalet, siger den højtærede Justitsminister, men den højtærede Justitsminister har i alt Fald ingen Ret til paa Forhaand at sige, hvilken Afgørelse Domstolene vilde træffe med Hensyn til Gennemførelsen af vort Forslag. Saa stor en Spaamand er den højtærede Justitsminister alligevel ikke.

Justitsministeren (Zahle): Nej, jeg er ikke nogen Spaamand, men der skal heller ikke nogen Spaadoms-gave til for at sige med fuldkommen Sikkerhed, at en saadan Bestemmelse vilde blive underkendt ved Domstolene.

Marott: Det er meget sagt og maaske ogsaa lidt urimeligt eller risikabelt af den højtærede Justitsminister paa Forhaand at bestemme, hvorledes en bestemt Afgørelse med Hensyn til en af Rigsdagen vedtagne Lov vil falde ved Domstolene.

Justitsministeren (Zahle): Man maa dog i denne Forbindelse huske paa, at det kun er et Tankeeksperiment, at en saadan Lov var vedtaget af Lovgivningsmagten, thi Socialdemokraternes Forsøg kører jo fast, allerede inden det kommer til Domstolene. Det er nemlig utænkeligt, at den danske Rigsdag skulde vedtage det, der er foreslaaet af Socialdemokraterne med Hensyn til Godser, paa hvilke der hviler Hjemfaldsret.

Marott: Den højtærede Justitsminister kan ikke paa Forhaand fastslaa, hvad det er utænkeligt, at den danske Rigsdag vil vedtage. Saa stor en Spaamand er han ikke.

Brorsen: Det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen), der havde Ordet for kort Tid siden, er efter min Mening i politisk Henseende en ret betydelig Balancekunstner. Det har han ikke alene vist ved denne Lejlighed, men ogsaa tidligere, naar han har taget Ordet for at fremsætte politiske Betragtninger. Han er konservativ, han bygger Bro til Venstre, han kommer med faderlige For-